

52. møde.

Onsdag den 15. februar kl. 13.

Formanden: Folketingsmand Poul Sørensen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil undervisningsministeren medvirke til, at kravet om embedsboliger ved skolebyggerier opgives, så alle kræfter samles om at skaffe selve undervisningen bedst mulige vilkår?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid efter spørgetiden i dag.

I skrivelse af 7. februar d. å. anmoder udenrigsministeren om, at folketinget i overensstemmelse med artikel 25, jfr. artikel 26, i statutterne for Det europæiske Råd vil foretage valg af Danmarks repræsentanter og stedfortrædere i Det europæiske Råds rådgivende forsamling til forsamlingens 8. ordinære samling, der vil blive åbnet 16. april 1956. Der skal vælges 5 repræsentanter og 5 stedfortrædere.

I skrivelse af gårs dato anmoder ministeren for handel, industri og søfart under henvisning til § 4 i lov nr. 116 af 7. april 1936 om Danmarks Nationalbank om, at der må blive foretaget nyvalg af 8 medlemmer af folketinget til bankens repræsentantskab for et tidsrum af 5 år fra 1. april d. å.

I skrivelse af gårs dato anmoder ministeren for offentlige arbejder om, at der må blive valgt et nyt medlem til for tiden indtil den 1. april 1958 at indtræde i det i § 2, stk. 6, i lov nr. 257 af 27. maj 1950 om omnibus- og fragtmandskørsel med motor-køretøjer omhandlede landsnævn i stedet for folketingsmand Foged, der har ønsket at udtræde af nævnet fra 1. marts d. å. at regne. Såfremt den nuværende stedfortræder for Foged måtte blive valgt til medlem af nævnet, anmoder ministeren om, at der samtidig foretages valg af en ny stedfortræder.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Adolph Sørensen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren for offentlige arbejder forbyde anvendelsen af salt og saltholdige stoffer til optøning på veje, gader og fortove?“

Adolph Sørensen: Jeg kunne have ønsket, at den højtærede minister for offentlige arbejder havde været med mig på min tur herind i dag og oplevet, hvordan man må pløje sig frem gennem saltsøle ad Valby Langgade, over Dybbøls bro, ad Vigerslev allé til Christiansborg, for så havde jeg måske haft en sikrere baggrund for at indtage den højtærede minister for min opfattelse.

Når jeg har stillet dette spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder, må det ses på baggrund af, at det synes at blive mere og mere almindeligt, at der rundt om på veje, gader og fortove anvendes salt til optøning. Til dem, der vil mene, at dette forhold ikke er af en sådan betydning, at det kan motivere, at sagen rejses, vil jeg tillade mig at sige: det må skyldes, at de ikke helt har tænkt problemet til bunds. Man behøver bare at erindre sig, hvor kolossale værdier der er bundet i den danske bilpark, i motorcykler, knallerter, cykler og andre transportmidler iøvrigt.

Jeg vil gerne, også som bilist, anerkende de bestræbelser på at øge sikkerheden i trafikken, som ligger bag vejmyndighedernes og andres stigende anvendelse af salt på gader og veje, men saltets skadelige virkninger er nu alligevel så omfattende, at anvendelsen af mange grunde bør forbydes. Hensynet til dyrene motiverer i sig selv et forbud. Jeg tror, at enhver, som har set en hund smide sig på ryggen, hylende af smerte efter at være kommet ind i et sådant saltbælte, vil give mig ret. Eller tænk på, hvordan det må føles for en hest med sår på koderne at bevæge sig der. Hensynet til befolkningens fodtøj, hvis levetid nedsættes gennem saltpåvirkningen, taler også for et forbud. Linoleum og en række andre af de moderne gulvbelægninger ødelægges også af saltet, og det er